

R. Prin virtuțile ce le învață, prin legile ce le prescrie și prin speranțele ce le inspiră.

Î. Care este principalul caracter al verităților religiunii creștine?

R. Perfecta cunoștință ce ne o dă despre natura și perfecțiunile lui Dumnezeu, despre propria noastră natură, și despre destinele noastre eterne.

Î. Care este principalul caracter al legilor religiunii creștine?

R. Amorul ce ni-lu comandă către Dumnezeu și către ómeni, și desprețuirea de noi-ênșine.

Î. Religiunea creștină se distinge mult de religiunea naturală, și de cea mosaică?

R. Nu; pentru-că preceptele morale și óre-care adevăruri generale suntú totú aceléși; Iisus-Christos însă le-a dezvoltatú în Evangelia sa, și a mai adăogatú pe linga acestea niște mistere fórte înalte și fórte sublime.

Î. Ce urmază dintr'acésta?

R. Că noi creștinii de astăzi credemú, precumú și toți în viitorú vorú crede totú d'auna, acellea-și verități fundamentale pe care le credea patriarșii, profeții și dreptii din toți timpii; prin urmare acésta este aceeași credință care există de la începutulú lumii, dar pe care Iisus-Christos a descoperit-o cu deplinătate.

Î. Cum este religiunea creștină cea mai perfectă din toate religiunile?

R. Fiindú că învață adevératulú cultú allú lui Dumnezeu, comandă toate virtuțile, și opresce toate viciile.

Î. Cum este cea mai sublimă?